

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013 în cauza penală în privința lui

Gololobov Andrei Andrei, născut la 24 decembrie 1987, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. M. Lomonosov 8A ap. 2;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 19.06.2012 – 05.12.2012 (prima instanță)*
- 2. 29.01.2013 – 19.02.2013 (instanța de apel)*
- 3. 10.09.2013 – 13.11.2013 (instanța de recurs)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 decembrie 2012, **Gololobov Andrei** a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 1 (unu) an 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă, încasându-se de la inculpat în beneficiul părții vătămate Perdeleanu Olga suma de 2 400 (două mii patru sute) lei.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, Gololobov Andrei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, la data de 24 februarie 2012, aproximativ la orele 17²⁰-17⁴⁰, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflîndu-se lângă frizeria „Zapal”, amplasată pe str. Nicolae Costin 61/2, mun. Chișinău, prin acces liber, a sustras, pe ascuns, de pe pervazul geamului frizeriei, un telefon mobil la

preț de 2 400 lei, care îi aparținea lui Perdeleanu Olga, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, în care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare din motiv că, la etapa urmăririi penale și a cercetării judecătorești a cauzei, vina sa în comiterea infracțiunii imputate nu a fost dovedită, iar probele prezentate de partea acuzării, fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, nu au dovedit vinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

La fel, inculpatul a solicitat și stabilirea în privința sa a unei pedepse mai blânde din motiv că prima instanță, la stabilirea ei, nu a ținut cont de faptul că este fără antecedente penale, pentru prima dată a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, este de o vîrstă tînăra.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013, a fost admis apelul declarat de inculpat, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Gololobov Andrei, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale, ceea ce constituie 8 000 (opt mii) lei.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1 În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, va fi pe deplin atins, doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă penală deoarece aplicarea unei alte pedepse mai aspre nu este rațională și nici proporțională în coraport cu urmările prejudiciabile survenite în urma infracțiunii.

5. În recursul ordinar declarat de procuror, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, din motiv că apelul inculpatului a fost greșit admis.

Recurentul, invocînd ca temeiuri de declarare a recursului- art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, menționează faptul că, concluziile instanței de apel, în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, sunt greșite și vin în contradicție cu probele administrate la etapa urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, necorespunzînd scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale.

Este invocat faptul că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu a apreciat obiectiv toate circumstanțele cauzei, gradul pericolului social al infracțiunii comise, numindu-i acestuia o pedeapsă prea blîndă și neechitabilă.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Procurorul a invocat în recursul ordinar declarat, ca temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar conform pct.10) alin.(1) al aceluiași articol, în cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, Colegiul constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului, nu sînt aplicabile în speța dată din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Astfel, hotărîrea contestată este legală și întemeiată, instanța de apel corect, menținînd concluziile primei instanțe privind vinovăția inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a stabilit acestuia o pedeapsă nonprivativă de libertate, sub formă de amendă, just concluzionînd că această pedeapsă corespunde principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzute de art. 7 Cod penal, scopului și criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, la stabilirea ei ținînd cont de gravitatea infracțiunii comise, care este una mai puțin gravă, de persoana celui vinovat, care a fost de acord să restituie prejudiciul cauzat părții vătămate, de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului cît și a altor persoane cît și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, pedeapsa numită fiind echitabilă, corespunzătoare faptelor comise și consecințelor prejudiciabile survenite în rezultatul infracțiunii.

Argumentul recurentului, privind aprecierea necorespunzătoare de către instanța de apel, a faptului nerecunoașterii vinovăției de către inculpat și dorința acestuia de a restitui prejudiciul material părții vătămate doar cu scop de a primi o pedeapsă mai blîndă, din care motive, pedeapsa stabilită de instanța de apel nu-și va atinge scopul, nu poate fi reținut de instanța de recurs, acesta fiind declarativ, instanța de apel just apreciînd circumstanța dată ca o tactică de apărare.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din aceste considerente, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013 în cauza penală în privința lui *Gololobov Andrei Andrei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 decembrie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti